

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Ing. E. Č. Z.** Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu **V. s.r.o.**, L. Prievidza, zast. JUDr. Z. K. advokátom X. Bratislava, H. proti odporcovi v 1.rade: **V. s. r. o.**, S. Bojnice, zast. JUDr. M. Š. CSc., advokátom, X. Bratislava, N. a odporcovi v 2.rade: **V. s.r.o.**, V. Bratislava o náhradu škody a vydanie vecí, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09. júla 2008 č. k. 46Cbi 87/2002-275, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09. 07. 2008 č. k. 46Cbi 87/2002-275 v napadnutej časti zrušuje a vec vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 09. 07. 2008 č. k. 46Cbi 87/2002-275 rozhodol tak, že žalobu navrhovateľa voči odporcovi v 1. a 2. rade v časti náhrady škody vo výške 65 000,- Sk a náhrady škody vo výške 10 000,- Sk mesačne od 01. 07. 2002 do vydania motorových vozidiel Škoda Pick – up – EČV: P. a Škoda Felicia – Combi – EČV: P. do konkurznej podstaty úpadcu **V. s. r. o.**, L. Prievidza a žalobu navrhovateľa voči odporcovi v 1. rade v časti vydania do konkurznej podstaty úpadcu **V. s. r. o.**, L. Prievidza

motorových vozidiel Škoda Pick – up – EČV: P. a Škoda Felicia – Combi – EČV: PD 940 P.,
aj prípadne
ak to nie je možné peňažnej náhrady vo výške 330 458,28 Sk spolu so 17,6 % úrokom
z omeškania ročne od 07. 07. 2001 do zaplattenia za motorové vozidlo Škoda Pick – up –
EČV: P. a vo výške 258 489,90 Sk spolu so 17,6 % úrokom z omeškania ročne
od 07. 07. 2001 do zaplattenia za motorové vozidlo Škoda Felicia – Combi – EČV: P. zamietol
a navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi v 1. rade trovy právneho zastúpenia
vo výške 38 077,- Sk. V odôvodnení uviedol, že uzavretím dohôd o postúpení práv
z leasingových zmlúv došlo k zmenšeniu majetku dlžníka. Bolo preto na navrhovateľovi,
aby výšku škody vyčíslil. Navrhovateľ si uplatnil nárok na ušlý zisk, ktorý spočíval v tom,
že ak by nadobudol vlastníctvo k predmetným motorovým vozidlám, mohol obe vozidlá dať
do prenájmu tretej osobe za mesačné nájomné 5 000,- Sk, čím by k 30. 06. 2002 získal
do konkurznej podstaty 65 000,- Sk a od 01. 07. 2002 až do vydania žiadal 10 000,- Sk
mesačne. Pokiaľ ide o nemožnosť navrhovateľa v konkurznom konaní predmetné motorové
vozidlá speňažiť, túto výšku škody navrhovateľ ničím nepreukázal a ani si takúto škodu
neuplatnil. Navrhovateľ nepreukázal vznik škody, nakoľko spoločnosť V. s. r. o. nemá
v predmete podnikania prenájom vozidiel, preto ani správca konkurznej podstaty po vyhlásení
konkurzu by nemohol tieto vozidlá prenajímať. Okrem toho podľa čl. III Všeobecných
podmienok zmluvy o finančnom leasingu motorového vozidla k leasingovej zmluve
č. 282 516, ako i podľa čl. 6 bod 6.2. môže nájomca previesť dispozičné právo k vozidlám len
po predchádzajúcom písomnom súhlase prenajímateľa. Správca konkurznej podstaty takýto
súhlas nemal. Obrana navrhovateľa, že v prípade potreby by si takýto súhlas vyžiadal
neobstojí, nakoľko nie je isté, že by takýto súhlas od prenajímateľa dostal. Pretože
nepreukázal vznik škody, súd sa splnením ďalších predpokladov náhrady škody nezaoberal
a žalobu v tejto jej časti zamietol. Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia podľa
§ 451 Obč. zák. sa súd nestotožnil s námietkou navrhovateľa, že v druhej časti petitu bol
odporca v druhom rade omylom uvedený, hoci mal byť uvedený odporca v 1. rade. Uviedol,
že nakoľko v danom prípade došlo k uzavretiu Dohôd o postúpení práv a povinností dňa
06. 07. 2001, štvorročná premlčacia lehota začala plynúť 06. 07. 2001 a skončila 06. 07. 2005.
I pokiaľ by súd posudzoval premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka, právo
na vydanie bezdôvodného obohatenia by sa premlčalo podľa § 107 ods. 1 Obč. zák. dňa
09. 04. 2004. Vzhľadom na námietku premlčania bola preto žaloba voči odporcovi v 1. rade
i v druhej časti návrhu zamietnutá.

Proti rozsudku v časti jeho výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa o náhradu škody zamietnutý, sa odvolal navrhovateľ a žiadal jeho zmenu. Namietal, že vznik škody niekoľkokrát preukázal, a to tak vo svojej žalobe a tiež v písomnom vyjadrení z 12. 10. 2006, ako i odvolaní proti rozsudku z 14. 11. 2006. Poukázal tiež na svoje podanie z 28. 03. 2008 a prednes na pojednávaní dňa 09. 07. 2008. Za nesprávny považuje záver súdu prvého stupňa o tom, že úpadca nemá v predmete podnikania prenájom vozidiel, nakoľko po vyhlásení konkurzu nemožno hľadiť na prenájmanie veci patriacej do konkurznej podstaty správcom konkurznej podstaty ako na podnikanie v zmysle § 2 ods. 1 Obchod. zák. (ak nejde o prevádzkovanie podniku), lež ako na zhodnocovanie konkurznej podstaty úpadcu (ďalší príjem) pre vyššie uspokojovanie veriteľov, z tohto dôvodu SKP mal právnu možnosť prenajímať dotknuté motorové vozidlá. Pokiaľ ide o nemožnosť nájomcu previesť dispozičné práva k vozidlám bez predchádzajúceho písomného súhlasu prenajímateľa, súd prvého stupňa nevzal do úvahy skutočnosť, ktorú navrhovateľ uviedol už v žalobnom návrhu, a to, že leasing motorového vozidla Škoda Felícia Combi mal byť ukončený 24. 2. 2002 a Škoda Pick – up dňa 29. 09. 2001, čo znamená, že úpadca mohol nadobudnúť vlastníctvo motorového vozidla Škoda Felícia Combi a tak s ním disponovať v plnom rozsahu práv od 01. 03. 2002 a s motorovým vozidlom Škoda Pick – up od 1.10.2001. Z uvedeného dôvodu navrhuje preto rozsudok v napadnutej časti zmeniť.

Odporca v 1. rade vo svojom stanovisku k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že dôvody uvádzané navrhovateľom sú právne irelevantné, odvolanie smeruje proti odôvodneniu rozsudku a nie proti výrokovej časti. Má za to, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie dôsledne v rozsahu ako mu to určil druhostupňový súd, pričom vykonal dokazovanie vo veciach, ktoré účastníci navrhli. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, a preto súd správne zamietol žalobný návrh. Proti uplatnenému nároku odporca v 1. rade od samého začiatku namietal premlčanie. Je toho názoru, že prvostupňový súd riadne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil dôkazy prednesené účastníkmi konania a dospel k správne právnemu názoru. Navrhuje preto rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní rozsudku v medziach dôvodov odvolania dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je opodstatnené.

Predmetom odvolacieho konania je náhrada škody voči odporcom v 1. a 2. rade, ktorú navrhovateľ vyčíslil vo výške 65 000,- Sk za obdobie do 1. júla 2002 a vo výške 10 000,- Sk mesačne od 1. júla 2002 do vydania motorových vozidiel Škoda Pick-up EČ P. a Škoda Felicia-Combi EČ P.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí zo dňa 22. 11. 2007 č. k. 3 Obo 298/2006-46 skonštatoval, že dohody o prevode práv z leasingových zmlúv uzavretých k predmetným motorovým vozidlám medzi odporcom v 1. rade a dlžníkom sú neplatné, pretože boli uzavreté bez súhlasu predbežného správcu a ich uzavretím došlo k zmenšeniu majetku dlžníka, keďže v čase uzavretia uvedených dohôd bola na základe leasingovej zmluvy č. 340626 splatená terajším úpadcom suma 444 254,80 Sk a na základe leasingovej zmluvy č. 282516 suma 342 879,30 Sk. Poukázal tiež na to, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil právo navrhovateľa na náhradu škody vo forme ušlého zisku v zmysle Občianskeho zákonníka, pretože účastníci konania sú podnikatelia a právny vzťah medzi nimi vznikol v súvislosti s ich podnikateľskou činnosťou. Ide preto o obchodný záväzkový vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka.

Súd prvého stupňa v ďalšom konaní napadnutým rozsudkom žalobu v časti náhrady škody zamietol. Vychádzal zo skutočnosti, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody. Nárok na ušlý zisk, ktorý si navrhovateľ uplatnil z titulu náhrady škody spočíval v tom, že ak by nadobudol vlastníctvo k predmetným motorovým vozidlám, mohol tieto dať do prenájmu tretej osobe za mesačné nájomné 5 000,- Sk, čím by k 30. 06. 2002 získal do konkurznej podstaty 65 000,- Sk mesačne a od 01. 07. 2002 až do vydania žiadal 10 000,- Sk mesačne. Keďže však úpadca nemá v predmete podnikania prenájom vozidiel, nemohol preto ani správca po vyhlásení konkurzu tieto prenajímať, pričom navyše podľa čl. III Všeobecných podmienok zmluvy o finančnom leasingu motorového vozidla k leasingovej zmluve č. 282 516, ako i podľa čl. 6 bod 6.2. mohol nájomca previesť dispozičné právo k vozidlám len po predchádzajúcom súhlase prenajímateľa, ktorý súhlas správca nemal a jeho obrana, že v prípade potreby by si takýto súhlas vyžiadal neobstojí, nakoľko nie je isté, že by takýto súhlas od prenajímateľa dostal. Nakoľko navrhovateľ nepreukázal vznik škody, súd prvého stupňa sa s ďalšími predpokladmi náhrady škody preto nezaoberal.

Uvedený záver súdu prvého stupňa je nesprávny, nemá oporu v právnom predpise, a preto je i rozhodnutie súdu prvého stupňa o dôvodnosti predmetného práva navrhovateľa predčasné.

Súd prvého stupňa pri posudzovaní navrhovateľom uplatnenej škody totiž nesprávne vychádzal iba z predmetu podnikania úpadcu, pričom opomenul skutočnosť, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz a úlohou správcu konkurznej podstaty je postupovať tak, aby bol naplnený účel a cieľ konkurzu, tak ako to predpokladá ust. § 1, 2 zák. č. 328/1991 Zb., ktorým sa tento konkurz spravuje a ktorý zákon možnosť dočasného prenájmu majetku úpadcu, ktorý patrí do konkurznej podstaty, pri jej správe a postupnom speňažení správcom konkurznej podstaty nevyklučuje, tak ako to správne namieta v odvolaní i navrhovateľ.

Bez zreteľa na uvedené sa žiada dodať, že rozporovaným prenájomom by nešlo ani o sústavnú činnosť, na ktorej spočíva podnikanie v zmysle Obchodného zákonníka, z ktorého pri posudzovaní uplatnenej výšky škody vychádzal súd prvého stupňa.

Nesprávny je tiež záver súdu prvého stupňa o tom, že navrhovateľ motorové vozidlá nemohol prenajať, pretože nemal súhlas prenajímateľa k prevodu dispozičných práv k vozidlám.

Ako totiž vyplýva z návrhu na začatie konania, navrhovateľ ako ušlý zisk uplatnil nájomné v úhrnnej výške 65 000,- Sk, ku dňu 01. 07. 2002, vychádzajúc z čiastky 5 000,- Sk mesačne za každé motorové vozidlo, a to odo dňa 24. 02. 2002 a 29. 09. 2001, kedy mal byť leasing motorových vozidiel ukončený, z ktorého dôvodu súdom prvého stupňa konštatované obmedzenie dispozície s vozidlami je bezpredmetné.

Z uvedeného dôvodu záver súdu prvého stupňa o tom, že navrhovateľ vznik škody neosvedčil je nesprávny a odvolanie navrhovateľa v tomto smere opodstatnené.

Keďže súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, pre ktorý dôvod sa nezaoberal ako výškou škody a tiež splnením ďalších zákonných predpokladov náhrady škody, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa

§ 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, v ktorom s poukazom na ust. § 224 O. s. p. rozhodne o trovách celého konania.

Keďže neboli doložené doklady osvedčujúce zmenu obchodného mena úpadcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto označenie navrhovateľa s takouto skutočnosťou nezosúladiť.

Pre Krajský súd v Bratislave, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 226 O. s. p. záväzný.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. januára 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.